

Σε γραπτή δήλωση του, ο εκπρόσωπος των εργαζομένων στο διοικητικό συμβούλιο του νοσοκομείου Αγρινίου κ. Στέλιος Μερμίγκης, ο οποίος διώκεται πειθαρχικά για την άσκηση της συνδικαλιστικής του υποχρέωσης να ενημερώνει την τοπική κοινωνία για ζητήματα κακοδιαχείρισης του νοσοκομείου Αγρινίου, τα οποία θέτουν σε κίνδυνο την δημόσια και δωρεάν υγεία των κατοίκων του νομού (δείτε **εδώ**), αναφέρει:

> "Ως εκπρόσωπος των εργαζόμενων στο Δ.Σ. της νοσηλευτικής μονάδας ΑΙΤ/ΝΙΑΣ, ενήργησα με γνώμονα τις αρχές μου και την δικιά μου αντίληψη περί υπεράσπισης του δημοσίου συμφέροντος και όχι της ατομικής μου βολής, κάτι που χαρακτήριζε και δυστυχώς χαρακτηρίζει ακόμη μεγάλη μερίδα ανθρώπων που ασχολούνται με τα κοινά. Αυτές οι αρχές μου με οδήγησαν σε πολυποίκιλες δράσεις όπως αυτή των δυο μηνυτήριων αναφορών μου στην Εισαγγελία Αγρινίου, την κοινοποίηση τους στο Σώμα Επιθεωρητών του Υπουργείου Υγείας, την αναφορά μου για σειρά παράνομων ενεργειών που συνέβαιναν και δυστυχώς συμβαίνουν στο νοσοκομείο μας προς το Σώμα Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης. Παράλληλα έθεσα σωρεία ερωτημάτων προς την διοίκηση για μια σειρά από προβλήματα που αντιμετώπιζε το νοσοκομείο Αγρινίου χωρίς να λαβαίνω ΠΟΤΕ καμιά απάντηση, ενώ τώρα τελευταία σε γραπτά μου ερωτήματα προς την υπηρεσία, αυτή ένιπτε τα χέρια της για οτιδήποτε συνέβαινε στο ίδρυμα, εναποθέτοντας όλες τις ευθύνες στον προηγούμενο διοικητή. Άρα με αφορμή το πόρισμα, είναι επιτακτική πλέον ανάγκη να κινητοποιηθεί τόσο η νέα διοίκηση του νοσοκομείου, όσο και αυτή της 6 Υ.ΠΕ. προκειμένου να φέρουν την απαιτούμενη κάθαρση από όλες τις αμαρτίες του παρελθόντος στη λειτουργία του ιδρύματος που δυστυχώς συντηρούνται ως και σήμερα.
>
> Ως συνδικαλιστής όμως θεωρώ ότι έχω και άλλο ρόλο, αυτό της ενεργοποίησης της τοπικής κοινωνίας γιατί βαθιά μου πεποίθηση είναι ότι μόνο μέσα από την

συμμετοχή της κοινωνίας και κυρίως των πληττόμενων τάξεων στα χρόνια της κρίσης μπορεί να έχουμε κάποια θετικά αποτελέσματα, να επιφέρουμε δηλαδή ρωγμές στην κυρίαρχη νεοφιλελεύθερη αντίληψη, χαράζοντας τις δικές μας κόκκινες γραμμές. Έτσι με σειρά παρεμβάσεων μου στο δημοτικό συμβούλιο, άρθρων μου, δηλώσεων και συνεντεύξεων στον τοπικό και όχι μόνο τύπο προσπάθησα να συμβάλω στην αφύπνιση του κόσμου για το μέγα ζήτημα της δημόσιας υγείας. Αν αυτό για τους επιθεωρητές υγείας αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα για εμένα αποτελεί χρέος και για αυτό το λόγο η όποια τιμωρία μου θα αποτελέσει παράσημο στον μικρό αγώνα που δίνω για ένα διαφορετικό σύστημα κοινωνικής οργάνωσης που σκοπό θα έχει την εξυπηρέτηση των υπαρκτών κοινωνικών αναγκών και όχι αυτών της καπιταλιστικής απληστίας.»